

мѣсто, а сега си останалъ на края, не си свършилъ училището. Такива заключения могатъ да се вадятъ отъ подобни запитвания.

Казвамъ: моята цѣль не е да ви обезсърдявамъ, но да ви насърдча, да изправите нѣкои свои погрѣшни разбирания, защото и напрѣднали въ науката хора понѣкога могатъ да изпаднатъ въ заблуждения. Най-първо мисълта на човѣка трѣбва да се освободи съвършено отъ всички тревоги и смущения. Често съврѣменнитѣ хора се безпокоятъ отъ мисълта, какъ ще прѣкаратъ живота си, какво ще стане съ тѣхъ и т. н.. Не се безпокойте, всички ще прѣминете добрѣ. Христосъ казва: „Доста е злото за деня“. Нѣкой казва: „Мжченъ е животътъ ми!“ — Не говорете за мжчнотиитѣ. Всѣка мжчнотия развива по една сила въ вашата душа. — Знаете ли какви лишения търпя? — Нищо, лишенията развиватъ вашия характеръ. — Никой не ме обича. — Не, има Единъ, Който ви обича. Богъ ви обича. Ако Той не ви обичаше, вие не бихте могли да живѣете на този свѣтъ. Щомъ живѣете, значи Той ви обича. — Какво ще бжде въ онзи свѣтъ? — Каквото и въ този свѣтъ. Този и онзи свѣтъ сж едно и сжщо нѣщо. Тѣ прѣдставляватъ двѣтѣ граници на единъ и сжщъ животъ. Прѣдставете си, че азъ излизамъ вѣнъ отъ стаята си безъ свѣщъ, и никой не ме вижда, но гласътъ ми само чуватъ. Питатъ ме: „Моля, кой е тамъ?“ — Единъ вашъ приятель. — Почакайте малко, сега ще излѣза. Влизате вжтрѣ, обличате дрехата си, запалвате свѣщъта, излизате вѣнъ и ме виждате. Значи, въ този свѣтъ ви посрѣщатъ безъ свѣщъ, а въ онзи свѣтъ — съ свѣщъ. За да може нѣкой да види своя приятель въ духовния свѣтъ, трѣбва да запали своята духовна свѣщъ. Обаче, и безъ свѣщъ, и съ свѣщъ да сте, азъ съмъ все сжщиятъ вашъ приятель. По сжщия начинъ, дали Господъ ни посрѣща съ свѣщъ, или безъ свѣщъ, Той е всѣкога и навсѣкждѣ единъ и сжщъ.